

Sygn. akt I CSK 970/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa J. R.
przeciwko A. C. przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Warszawie
o unieważnienie małżeństwa,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 20 listopada 2013 r., sygn. akt I ACa 638/13,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na występującym w sprawie istotnym zagadnieniu prawnym, potrzebie wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości oraz oczywistej zasadności skargi.

Stanowiska skarżącego nie sposób jednak podzielić. Żadna ze wskazanych podstaw do ewentualnego przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zachodzi. Wszystkie powołane podstawy sprowadzają się w istocie do zakwestionowania przez skarżącego ustalenia faktycznego Sądu drugiej instancji, że nie wykazał, iż zawarł związek małżeński w wyniku kierowanych w stosunku do niego gróźb karalnych. W związku z poczynieniem takich ustaleń faktycznych, wiążących Sąd Najwyższy przy rozpoznawaniu skargi kasacyjnej, przedstawione zagadnienie prawne jest bezprzedmiotowe. Oczywista zasadność skargi jest zaś oparta przez skarżącego o własną wersję wydarzeń, całkowicie oderwaną od ustaleń faktycznych.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).